

ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ

(Ο τίτλος είναι εμπνευσμένος από τον ομοτιμο χαιρετισμό στο Άγιο Όρος).

Μαρία Γ. Κατσαρού

Αφιερωμένο στην οικογενεια μου στον αγαπημένο μου πατέρα που
εφυγε απο την ζωή κατοπιν που εγινε η συγγραφη αυτου του βιβλίου το
οποιο γραφτηκε εναν χρονο πριν με αφορμη τα θαυματα που εγιναν
οταν ηταν εν ζωή. Ο Θεός να αναπαυσει την ψυχη του εις τους αιωνας
των αιωνων. Αμην

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με αφορμη τα γεγονοτα στη ζωή μου και το θαυμα που εγινε μεσα
στο ιδιο μου το σπιτι και ειναι ενα απο τα πραγματοποιηθεντα
αναφερομενα, οταν ο πατερας μου εκ θαυματος σωθηκε απο οξυ
εμφραγμα του μυοκαρδιου με την μεγιστη ευλογια του Θεου καθως την

πολυτιμη βοηθεια απλων ανθρωπων και των ιατρων, οπου η λεξη ευχαριστω ειναι ελαχιστη για αυτο που συνεβει, και σε μια πολυ δυσκολη χρονικη περιοδο και για εμενα τη δεδομενη αυτη χρονικη στιγμη που διενεργω την συγγραφη, ωστε να γραφτουν ολα οσα θα ακολουθησουν και να γινουν γνωστα τα δικα μου οικογενειακα βιωματα που μου μας αξιωσε ο Παντοδυναμος Θεος να ζησουμε τοτε ολοι μαζι και να υπαρξει τοσο μεγαλη ευλογια μεσα στο σπιτι μας.

Αρχικα, και για να ειμαι ειλικρινεις, η πρωτη μου σκεψη ηταν να χρησιμοποiehσω μονο το διαδικτυο για να τα παραθεσω ολα αυτα καθως και τα μεμονομενα κεφαλαια που ακολουθουν και να μιλησω για διαφορα θεματα θρησκευτικου και συναμα χριστιανικου περιεχομενου, αλλα τελικα σε αυθορμητο χρονο και χωρις δευτερη σκεψη αρχισα να γραφω ολα αυτα που υπαρχουν παρακατω σε απλη γλωσσα στο παρον συγραμμα ετσι ωστε να πω ολα αυτα που καποιο αλλο μεσο δεν θα μπορούσε να με βοηθησει να τα παρουσιασω με τον τροπο που ενιωθα και επιθυμουσα να τα μοιρασω μαζι σας.

Δεν γνωριζω κατα ποσο και αν ειμαι αξια να μιλησω για ολα αυτα και να εκθεσω τις αποψεις μου και ποσο μαλλον να μιλησω για τον Θεο αλλα ειχα την αναγκη να το κανω και την θεληση να τα παραδεχτω και να τα εκφρασω οχι για τη δημοσιοτητα αλλα για την δημοσιευση ολων αυτων των πραγματων που ακολουθουν στα παρακατω τιτλικα προσαρμοσμενα το καθενα κεφαλαια.

Ευχομαι ο Θεος να με συγχωρεσει εαν δεν επρεπε να συγγραφω κατι τοσο σημαντικο οσον αφορα τις διαφορες αναφορες που γινονται παρακατω και μακαρι να μπορεσω να βοηθησω πρωτα καποιον συνανθρωπο μου και μετα τον εαυτο μου γιατι ολοι εχουμε την αναγκη να αναβαθμιζουμε πνευματικα και χριστιανικα τη ζωη μας και να μπορουμε να γινομαστε καλυτεροι ανθρωποι.

ΑΠΟΛΥΣΗ

Με την ελπίδα ότι κάτι μπορέσε να προσφέρει το βιβλίο αυτό στον καθένα μας ξεχωρίστα, γιατί παντοτε όπως παρατηρώ και από τον ίδιο μου τον εαυτό, μαθαίνουμε παντοτε κάτι αγνώστο και επιπλέον από οτιδήποτε σχετικό βλέπουμε ή ακούμε και παρακολουθούμε με οπτικοακουστικά μέσα ή διαβάζουμε ή ποσο μάλλον βιώνουμε, και πολλές φορές κάτι απλό μας δίνει την απάντηση που αναζητούσαμε σε κάτι σημαντικό, θα ήθελα να σας ευχαριστίσω όλους σας που με τιμήσατε με το να το παρέτε εστώ στα χέρια σας και να διαβάσατε αν και οφείλω να ομολογήσω ότι είναι η πρώτη φορά που κάνω τέτοιου είδους συγγραφή αλλά πάντα το αναζητούσα.

Ευχομαι ο Θεός και η Παναγία καθώς απαντες οι Άγιοι να μας προστατεύουν όλους μας από καθετί κακό και οδυνηρό ειδικά κατοπιν όσον ακολουθήσαν στη δική μου ζωή και ποσο μάλλον αυτή την συγκεκριμένη τραγικά ερχόμενη εποχή που διανύουμε ακόμη με την μονιμή παρουσία της πανδημίας και τον κάθε συνάνθρωπο σε ότι αφορά και απευθύνεται στη ζωή μας γιατί η γνώση υπάρχει αλλά η πίστη είναι το μεγαλύτερο όπλο του ανθρώπου σε όλα τα δεινά και τα ευχαρίστα και η μεγαλύτερη ευλογία που υπάρχει είναι η αληθινή και πραγματική προσευχή η οποία γίνεται με κατανύξη και φτάνει με παρρησία στον Θεό ο οποίος είναι απανταχού παρών και τα πάντα στην καθομιλούμενη πληροί γιατί μόνο η προσευχή ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό και είναι η ισχυρότερη διαύλος επικοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό γιατί τότε ο άνθρωπος μιλάει με τον Θεό και μετά λαμβάνει την απάντηση.

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΜΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφαλαιο 1 Το θαυμα της πιστεως

Κεφαλαιο 2 Η οικογενεια

Κεφαλαιο 3 Οι δοκιμασιες στη ζωη μας

Κεφαλαιο 4 Η εκκλησια και οι ανθρωποι

Κεφαλαιο 5 Η ομολογια της πιστεως και τα μεσα της προσευχης

Κεφαλαιο 6 Οι λογισμοι και οι ευχες

Κεφαλαιο 7 Η καταρα στον ανθρωπο

Κεφαλαιο 8 Η προσευχη εχει δυναμη

Κεφαλαιο 9 Η οργη του Θεου και η σταση των ανθρωπων

Κεφαλαιο 10 Ο εκκλησιασμος και πως πρεπει να γινεται

Κεφαλαιο 11 Η εξομολογηση

Κεφαλαιο 12 Εγγαμος βιος και μοναχισμος

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

1^ο Κεφαλαιο

Η πιστη μαζί με την προσευχη ειναι η μεγαλυτερη δυναμη του ανθρωπου για να επικοινωνησει με τον Θεο και να ερθει σε κοινωνια με την αληθινη ζωη. Ο ανθρωπος με την μετανοια και την εξομολογηση καθως και την ταπεινωση μπορεί μεσω της θειας χαρης να καταφερεi το ακατορθωτο δια μεσου της προσευχης, της εκ βαθους προσευχης, η οποια ειναι η ισχυρη νοερα προσευχη μεχρι την αναγνωση των ευχων, διαφορων προσευχων, της προσωπικης προσευχης, μεχρι και την αναγνωση της Αγιας Γραφης και του μικρου και μεγαλου αποδειπνου των Χαιρετισμων της Παναγιας και ολων των παρακλησεων στον Χριστο την Παναγια και ολων των Αγιων και ολοκληρης της θεοτητας και των ψαλμω, η οποια παντοτε οφειλει να συνοδευεται απο την αφοσιωση του νου και την καταθεση της ψυχης ολοκληρωτικα την καθε ωρα της δεησης.

Ετσι, και με αυτον τον τροπο, ο ανθρωπος μπορεί να πετυχει το ακατορθωτο οπως προαναφερθηκε και το ποθητο της ψυχης του και να εκπληρωθει το αιτημα της δεησεως του προς τον Κυριο και τοτε συμφωνα με το θελημα και κατα την κριση του Θεου να παρει απαντηση στην παρακλητικη προσευχη του και να δει ακομα και θαυματα να γινονται στη ζωη του.

Μερικοι αναρρωτιουνται πως ειναι δυνατον εμεις οι τρωτοι και οι αναξιοι με τα αμαρτηματα και τα παθη μας ως ανθρωπινα οντα να αξιωθουμε να βιωσουμε ενα θαυμα. Κι ομως, με την δυναμη της πιστης και την αδιαλλειπτη με ταπεινωση και αληθινη μετανοια προσευχη, μπορεί ο ανθρωπος ως δημιουργημα του Θεου το οποιο τοσο αγαπησε ωστε Σταυρωθηκε για να σωσει τον ανθρωπο ερχομενος ως <<ανθρωπος>> στη γη ωστε να εισελθει με τον αγωνα του στην

Βασιλεια των Ουρανων, ειναι οντως δυνατον αν και πολλες φορες οι ανθρωποι δεν το αντιλαμβανομαστε να γινουν πολλα θαυματα γιατι οι προσευχες ακουγονται οχι μονο με λογια και με πραξεις αλλα ακομη και με εναν ψυχικο αναστεναγμο γιατι ο Θεος γνωριζει απολυτα το προβλημα και την αναγκη του καθενα απο ολους εμας και τοτε οταν η προσευχη εχει πιστη και δυναμη τοτε εισακουεται και ναι τοτε γινεται το θαυμα.

Δεν ειναι τυχαια η εκφραση <<αδιαλειπτως προσευχεσθε>> και το <<αγρυπνειτε>> χωρις να βρισκομαστε σε απαθεια και οκνηρια απομακρυσμενοι απο τον Θεο, κατι που μονο στεναχωρια προκαλει στον ανθρωπο, γιατι τοτε οπως αναφερθηκε και πριν το αιτημα της προσευχης ακουγεται γινεται δεκτο παντοτε με καθαρα την καρδια και πραγματοποιειται αναλογα στον καθενα ξεχωριστα ανεξαρτητα με το πνευματικο βιογραφικο του οσο ειναι αυτο εμπλουτισμενο με τον αγωνα του καθενος παντα συν Θεο γιατι ολοι ειμαστε αμαρτωλοι κατα κορον στον καθημερινο μας βιο με διαφορα και διαφορετικα αματηματα.

Υπαρχει ομως η συγχωρεση με την συχνη εξομολογηση την προσευχη και την θεια κοινωνια για καθε αμαρτια που μας διακρινει και τοτε μονο εχουμε την ευκαιρια να διορθωσουμε εστω κατι στον εαυτο και την πορεια της ζωης μας κι ετσι να μπορεσουμε πιο ευκολα να αιτηθουμε και να λαβουμε και να εχουμε τα ευφροσυνα στον βιο που διανουμε και να φτασουμε στο σημειο να βιωσουμε αληθινα και σωτηρια θαυματα. Αρκει να καταστουμε ικανοι με μεγαλειο ψυχης να δεχουμε το θαυμα να το αντιληφθουμε οτι επροκειτο για θαυμα εκ Θεου και να το εκτιμησουμε και να εκλαβουμε θεαρεστα το γεγονος αυτο με πιστη προσκυνουμενοι την Θεια Χαρη και ευχαριστωντας τον Θεο για το συμβαν που εχει ηδη συμβει μεσα στο ιδιο μας το σπιτι στον ιδιο μας τον εαυτο και την ιδια μας την ζωη.

2° Κεφάλαιο

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Όλα τα πράγματα απο την πρώτη ημέρα που ερχόμαστε στον κόσμο εξαρτώνται απο την οικογένεια.. Η οικογένεια είναι το ιερότερο πράγμα για τον άνθρωπο διότι είναι η αρχή και η απαρχή της δημιουργίας του. Η οικογένεια και πιο συγκεκριμένα οι γονείς, τι γλυκιά και μεγάλη λέξη ο όρος πατέρας και μητέρα, πόση αγάπη και πόση μεγάλη θυσία πραγματοποιούν για να φέρουν στον κόσμο ένα παιδί ένα θαύμα Θεού και να προσφέρουν τα πάντα για να μεγαλώσει και να το αναθρέψουν σωστά και ακόμη να το διαπαιδαγωγήσουν τόσο όσο πιο πολύ εύστοχα μπορούν και με όση γνώση δύναμη και εμπειρία διαθέτουν για να το μεγαλώσουν και να περπατήσει ορθά και να πορευεθαι στον κόσμο.

. Η ανησυχία των γονέων για τα παιδιά τους δεν θα πάψει ποτε να υπάρχει απο τα παιδικά χρόνια ωστόσο γίνουν ηλικιωμένοι και αυτο είναι απόρροια επειδή υπάρχει αυτη η μεγάλη η μοναδική και η ανιδιοτελής αγάπη. Οι γονείς είναι αυτοί που αναθρέφουν με τον καλύτερο τροπο τα παιδιά που απέκτησαν ώστε να γίνουν αξιόλογοι άνθρωποι και κατόπιν να αποκτήσουν τα πολύτιμα αγαθά υλικά και πνευματικά και να πορευθούν στη ζωή τους

Και αυτο είναι κατι που πρεπει θα έλεγα και οφείλει το παιδί να ανταποδώσει στον γονέα. Μια χαρά απο την συμπεριφορά απο την ανταμοιβή στην αγάπη απο την ανιδιοτέλεια που αναφέραμε παραπάνω και ποσό μάλλον απο την βοήθεια οταν την χρειάζονται και αυτοί γιατι κανεις δεν είναι άφθαρτος και ολοι ειμαστε τρωτοί και πρεπει να το πάρουμε, απλοϊκά μιλώντας, απόφαση ολοι μας για να μπορέσουμε να αντληθούμε την πραγματικότητα που ζούμε καθημερινά. Να μην ξεφεύγω όμως απο το θέμα.

Οι γονείς είναι αυτοί που δίνουν τα εφόδια στα παιδιά και τα παιδιά είναι η απεικόνιση των γονέων τους και μονο με την βοήθεια των γονέων συν Θεό πάντοτε γίνονται εξαίρετοι άνθρωποι. Γιατι ένα σπίτι που δεν έχει ευλογία, και για αυτο ειμαστε εμεις και μονο εμεις υπεύθυνοι με τον εκκλησιασμο με το να πορευόμαστε οι ίδιοι στον δρομο του Θεού, τοτε μονο μπορούμε να αξιωθουμε με την προσπάθεια μας αυτη να έχουμε και να δώσουμε στην κοινωνία ευλογημένα παιδιά και τοτε θα ει-

μαστε περήφανοι και όχι υπερήφανοι.. Γιατι η υπερηφάνεια και ο εγωισμός είναι τα χειρότερα στοιχεία του ανθρώπου μαζί με την αχαριστία και όλα τα συναφή.

. Όλα εξαρτώνται απο το σπίτι, την εστία, γιατι εάν και όπου κάτοικει ο Θεός είναι όλα ευλογημένα και ετσι παίρνουν και τα παιδια την σωστή αγωγή για να προχωρήσουν έχοντας τέτοια στοιχεία μεσα τους. Δυστυχώς όμως υπάρχουν και οικογένειες που είτε είναι απροετοίμαστες είτε αδιάφορες δίχως ηθικές αξίες και απομακρυσμένες απο τον Θεό και αυτό συμβαίνει γιατι δεν έρχονται σε εισαγωγικά σε κοινωνία με τον Θεό και ετσι τα παιδια έχουν μια εσφαλμένη σε τεράστιο βαθμό αγωγή και είναι τα ίδια αδικημένα εκ των προταίρων ώστε να μην έχουν καλη πορεία στη ζωή τους.

Φυσικά υπάρχουν και ορισμένες εξαιρέσεις όπου απο μια ευλογημένη οικογενεια δεν βγαίνουν σωστοί απόγονοι. Αυτες οι οικογένειες λοιπόν ουσιαστικά αδιαφορούν και απέχουν απο τον δρομο του Θεού και ετσι πως να μπουν και τα παιδια τους σε αυτο τον δρομο; Μια σωστή συμβουλή θα ήταν να έχουν μεσα τους τον Θεό και να τον αποκτήσουν ουσιαστικά με την εντριφη τους με τα θεία μυστήρια, με την επαφή με τον Θεό, με διαρκή προσευχή με την ανάγνωση των καρτερικών βιβλίων ώστε να αποκτήσουν φόβο Θεού όπως ολοι μας οφείλουμε να έχουμε για να μπορέσουν να αποκλείσουν τον εαυτό τους απο το αθεϊσμό και να εκλογικεύουν την πίστη γιατι η πίστη δεν εκλογικεύεται αλλα θελει ενσυναίσθηση για να καταφέρουν να αποτελέσουν ένα σωστο και ορθόδοξο κομμάτι στην κοινωνία.

Γιατι τίποτε δεν είναι αδύνατο ώστε να αποκτήσουν μια ευτυχισμένη και με ευλογία οικογένεια. Αυτο θα εχει και καλό αντίκτυπο και στη μετέπειτα συναναστροφή των παιδιών με αλλα όμοια σε κάθε ηλικία ετσι ώστε να μην τα παρασύρουν στον δρομο της κακιάς όπως συνηθίζεται να λέγεται αλλα εάν μπορούν αυτοί να εισέλθουν στον δρομο της αρετής που ποσο μαλλον ευλογημένο είναι κατι τετοιο για καθεμία ξεχωριστα οικογένεια

ΟΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ολοι μας σε κάθε δύσκολη περίοδο και οταν ειναι επίπονη σε μεγάλο βαθμό όπως μια σοβαρή ασθένεια μια απώλεια αγαπημένου προσώπου μια συνεχής κακουχία στην ζωή μας και την καθημερινότητα μας σε ολους τους τομείς αγανακτούμε και εγκαταλείπουμε τον αγώνα μας και πολλές φορές φτάνουμε στο σημείο να χάσουμε και την πίστη μας γιατι βρισκόμαστε σε μια μεγάλη απόγνωση. Η μεγάλη θλίψη μας κανει να μην θελουμε τιποτα να γίνουμε κενοί μεσα μας να μην έχουμε καν την θέληση να προσευχηθούμε για οτι άσχημο μας συμβαινει με αποτέλεσμα να απομακρυνθούμε και απο τον Θεό και απο τους ανθρώπους και απο να χάσουμε και τον ιδιο μας τον εαυτό ώστε να μην πετύχουμε τιποτα παρά μονο το ανεπιθύμητο και όχι το ποθητό.

Οι δοκιμασίες έρχονται πάντα για κάποιον λογο στη ζωή μας και ποτε τυχαία. Οχι για να γογγύξουμε αλλα για βάλουμε τα δυνατά μας, την μεγαλύτερη δύναμη στην προσευχή και να ταπεινωθούμε στο έπακρο να δείξουμε μετάνοια ολοκληρωτική και να βρεθούμε εξ ολοκλήρου στο δρομο του Θεού για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την δοκιμασία την αρρώστια την ασθένεια τα κακά γεγονότα που μας περιβάλλουν και να βγούμε κερδισμένοι απο αυτην.

Πολλες φορές καποιος λεμε δεν αξιζει αυτη τη δοκιμασία αυτο που εχει η που περνάει και βάλλεται τόσο πολύ η ζωή του κι όμως αυτο μπορεί να προέρχεται απο κάπου άλλου να γινεται όπως ειπα για κάποιον λογο για να γινει κάποια αλλαγή για ένα καλό η για κάποιον άγνωστο λογο που εμεις ειμαστε ανίκανοι να καταλάβουμε για αυτο πρεπει να γνωρίζουμε οτι σε οποία δοκιμασία είτε λεμε εμεις οτι έπρεπε η δεν έπρεπε να γινει δίνεται απο τις άνω δυνάμεις και πάντοτε με τον δικό μας αγώνα τοτε επεμβαίνει πάντα ο Θεός και κατι ανέλπιστο για μας αλλα θαυμαστό γινεται για κάποιον

λογο και δεν ειμαστε εμεις αξιοι ουτε να κρινουμε ουτε να καταλάβουμε τον λογο αλλα ουτε να αρνηθούμε το θαύμα που γινεται στο τέλος όποτε πρεπει και να επιτραπεί αυτο να γινει απο τον Θεό γιατι μονο ο Θεός ξερει κσι μπορεί να ενεργήσει με αληθινά θαύματα στον άνθρωπο

. Εμεις σαν δούλοι του Θεού και για να μην υπάρξουν και παρερμηνείες , δηλαδη, παιδια του Θεού, αυτο που πρεπει να κάνουμε σε κάθε δοκιμασία ειναι να ταπεινωθούμε βάθια και να παρακαλέσουμε τον Θεό να πάρει αυτην την δοκιμασία που ζούμε με ένα αίσιο τέλος για ολους με την προϋπόθεση να διδαχτούμε απο αυτο να σωθούμε και να φανούμε αξιοι για να εισέλθουμε στην πολυπόθητη βασιλεία του Παντοδυνσμου Θεού.

4° Κεφάλαιο

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Η εκκλησία ειναι ο οίκος του Θεού ο ορθοδοξος θρησκευτικος τοπος λατρείας πιστης και προσευχης των πιστων οπου μετέχουμε ολοι οι παρόντες σε αυτην στην θεία λειτουργία ερχόμενοι σε κοινωνία με την άχραντα μυστήρια (Σε απόλυτη αναφορά Στην Βάπτιση το μυστήριο του γάμου που ειναι τα μεγαλύτερα κτλ) με αποκορύφωση την θεία κοινωνία κατόπιν του όρθρου και όλη την ακολουθεία μετά την ανάγνωση του ευαγγελίου του πιστεύω και του ΠΑΤΕΡ ημων και όλη την θεία λειτουργία τις Κυριακές τις μεγαλες εορτες οπως αυτη του Πασχα προηγούνται οι ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ στην ΠΑΝΑΓΙΑ και ο ακαθιστος υμνος των Χριστούγεννων και της Παναγιας στις 15 Αυγούστου καθως και σε μεγαλες εορτες των Αγίων που μαρτύρησαν για τον Θεό με την πίστη τους και εγιναν αξιοι της αγιοσυνης όπου γινεται και αρτοκλασία και Οχι μονο σε αυτη τη περίπτωση για την υγεία του πιστού σε σχετικότητα με τον εκάστοτε άγιο που γιορτάζει την μεγάλη ημέρα των Φώτων όπου

λαμβάνουμε τον Μέγα αγιασμό απο τον αγιασμό των υδάτων που θεραπεύει των ασθενειών με την Βάπτιση του Κυρίου την ύψωση του Τιμίου Σταύρου καθώς και μια σειρά ακολουθειών την Κυριακή της ορθοδοξίας της στατροπροσκυνησεως και τις εσπερινες ακολουθίες την προηγιασμενη και την έναρξη των νηστειών τις αγρυπνίες και παμπολα ακόμα που δεν αναφέρονται παρακλήσεις ευχές κτλ εξ ολοκλήρου εδώ σε εκτενή ανάλυση

. Κατα αυτο τον τροπο με την αληθινή ευλάβεια μεσα στην ψυχή μας η οποία είναι τόσο σημαντική λάμβανουμε μεγάλη ευλογία και χωρίς να το καταλάβουμε πολλές φορές έχουμε μια μικρή η μεγάλη προσωπική χαρά με την υπέρβαση του εαυτού μας για την αγαπη προς τον πλησίον και το κυριοτερο μια μεγάλη ευλογία για τον εαυτό μας. Η διάρκεια και η συμμετοχή στο καθετί που σχετίζεται με την εκκλησία είναι πάντοτε προς οφελος του ανθρώπου. Όπως χαρακτηριστικά είναι Η αγρυπνία η οποία είναι κάθαρση του νου η ΝΗΣΤΕΙΑ στις γιορτες καθώς την τεταρτη και την Παρασκευή και σε κάθε άλλη περίπτωση που νιώθουμε Οπως αυτή επιτρέπεται που αποτελεί την κάθαρση του σώματος μαζί με την κατανυκτική προσευχή την μετάνοια και την ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ και κατόπιν την άκρα ταπείνωση του ανθρώπου που είναι το μυστικό εντός εισαγωγικών με το οποίο ο άνθρωπος δέχεται με την ταπεινοφροσύνη την ευλογία στην ζωή του με αποκορύφωμα τη θεία κοινωνία όπου παίρνει τον Χριστο μεσα του και μπορεί να συνεχίσει τον πνευματικό του αγώνα για την σωτηρία της ψυχής του αποτάσσοντας οτιδήποτε αντίθετο απο μεσα του και έρχεται κοντά στην λύτρωση του

. Η εκκλησία όμως δεν είναι μονο οι πίστοι είναι και ο κληρος.οι κληρικοί Οι πατέρες δηλαδή της εκκλησίας οι οποίοι καταρχήν τελουν Οχι επάγγελμα αλλά λειτούργημα που ακόμα και οι ίδιοι ακόμα φέρονται αυστηρά στον ιδιο τους τον εαυτό με σκοπό να καθαριστούν στην ψυχή τους είναι αυτοί που υπάρχουν και στηρίζουν με αυτόν τον διαφορετικό τροπο την κοινωνία και βοηθούν με την προσευχή και την δράση τους τους ανθρώπους να βρίσκονται ακόμα πιο κοντά στο Θεό σαν θεάρεστοι που είναι εφόσον δέχονται τόση ευλογία η οποία μεταδίδεται δια μεσω σε εμας με την καθε επαφή και τον εκκλησιασμό

. Ακομα πιο συγκεκριμένα οι άγιοι πατερες της εκκλησιας οι οποίοι έχουν απο πολλούς κατακριθεί ουκ ολίγες φορές και επιτρέψτε μου να πω

αυτη την λέξη είτε είναι κληρικοί είτε είναι μοναχοί σε διάφορες μόνες με αποκορύφωμα το θαυμαστό ΑΓΙΟΝ Όρος με τις τοσες ιερες μονες και τα κελιά των μοναχών οπως η σκήτη του Αγίου Ανδρέα και με και πρωτεύουσα τις καρυες που είναι αφιερωμένο στην ΠΑΝΑΓΙΑ μας όπου κάθε μια απο αυτές σχετίζεται με κάποια ονομασία της Παναγίας οπως η ξακουστή ΠΑΝΑΓΙΑ η ΠΟΡΤΑΙΤΙΣΣΑ στην μόνη ιβηρων η γοργουπηκοος στην μόνη δοχείαριου η αξιον εστι στη σιμονοπετρα η ιερά μόνη μεγιστης λαυρας η μόνη Εσφιγμένου κα όπου απαρτιζονται απο ολους αυτους τους μοναχους με τον γνωστό χαιρετισμό ευλογείτε προς αυτους που είναι αυτοί που λαμβάνουν τη θεία χάρη μεσα απο τον ασκητικό τους βίο και την αδιάλειπτη προσευχή στον Θεό τους υπέροχους ύμνους στην ΠΑΝΑΓΙΑ και οι προσευχές τους στους αγιους είναι εκείνες που βοηθαν και σώνουν τον κόσμο απο σοβαρά και διαφορά θέματα για τον καθένα ξεχωριστά υγειας προσωπικης ζωης προβλήματα επαγγελματικά βιωτικό κα πολλά είναι τα παραδείγματα στον κόσμο τα οποία έχουν οι ίδιοι διηγηθεί αφού εχουνερθει σε επαφή με τους αγιους πατερες καθώς επισκέπτονται το άβατο γι προσκύνηση στην Υπεραγία Θεοτόκο και ερχόμενη σε επαφή μαζί τους ως θεάρεστοι που είναι να ενστερνιστούν την συμβουλη τους ανεξάρτητα αν ορισμενες φορες υπαρχει κατάκριση εναντίον τους απο διαφορους ανθρωπους που είναι μακριά απο τον Θεό και έχουν άγνοια της θρησκευτικης κοιμωνιας και την πνευματική λειτουργικότητα. Είναι άνθρωποι που κάνουν κατάκριση Όχι μονο στους εκκλησιαστικούς οατερες αλλά και στου ίδιους τους πιστούς αλλά ποτε στον εαυτό τους γιατι είναι κενοί της ΠΙΣΤΕΩΣ να με στγχωρεσετε ώστε να έχουν τελικά μεγαλύτερη ανάγκη απο την σωστή καθοδήγηση για να αποκτήσουν μετά των προαναφερθέντων την αγαπη του θεού μεσα τους και να σώσουν την ψυχή τους

5° Κεφάλαιο

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Δεν είναι λίγοι και θα έλεγα ότι αυξάνονται οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν στον Θεό γιατί δεν έχουν μέσα στην ψυχή τους την αληθινή πίστη η δεν τους ενδιαφέρει απλά αλλά επικαλούνται τον Θεό σε μια δυσκολία που έχουν μονάχα η και γιατί έχουν μπερδευτεί με την επιστημονική και ιστορική πλευρά των γεγονότων τα οποία ανήκουν στην επιστήμη και όχι στην χριστιανική θεότητα η οποία έχει τόσο πλούτο θρησκευτικό, με αμέτρητα γεγονότα γραπτά και άγραφα και τόσες ομολογίες που είναι άξιο να απορεί κανείς για τέτοιες ανυπόστατες τοποθετήσεις μόνο και μόνο με σκοπό να διαβάλλουν την θρησκεία και την πίστη χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Γιατί η πίστη και η χριστιανοσύνη έχουν προφορικές και γραπτές αποδείξεις ακόμα και για αυτούς που βρίσκονται εκτός θρησκευτικής εμβέλειας και δεν έχουν πίστη με απλότητα και ανιδιοτέλεια.

Οι γραφές και ο λόγος του Θεού που ήρθε ο ίδιος ως άνθρωπος αλλά σωστότερα σαν Θεάνθρωπος στην γη δεν είχε καμία ανάγκη ως Θεός να το κάνει αλλά είναι η μεγαλύτερη θυσία για τον άνθρωπο για το δημιούργημα του και ολό αυτό για την σωτηρία μας. Είμαστε τόσο τυχεροί που έχουμε τον Θεό και συνάμα τόσο αγαπητοί από Αυτόν και μπορούμε να έχουμε την πολυτέλεια να προσευχηθούμε για γίνει αυτό που με απλά λογία χρειαζόμαστε και θέλουμε στη ζωή μας το λεγόμενο ποθητό και να εκπληρωθεί αυτό δίχως ο Θεός να μην ακούσει τις προσευχές όλων των πιστών και να εκπληρώσει την ευχή μας και όλα όσα εισακούονται και γίνονται εντέλει πραγματικότητας και για αυτό ας μην είμαστε τόσο αχάριστοι ακόμα και για το παραμικρό ακόμα που υπάρχει στη ζωή μας και να μην παραπονιόμαστε όταν δεν έρχεται το αποτέλεσμα που θέλουμε γιατί οι άνθρωποι δε γνωρίζουμε καλύτερα από τον Θεό για αυτό να προσευχόμαστε να εισακουστούν τα αιτήματά μας και να γίνει τελικά το θέλημα του Θεού που είναι μονάχα για την ολοκληρωτική σωτηρία μας

Η αθεΐα λοιπόν μαστίζει στις μέρες μας και το χειρότερο είναι ότι έχοντας αυτοί οι άνθρωποι καμία επαφή με την ολότητα της θεότητας στον χριστιανικό κόσμο προσπαθούν να έρθουν σε σύγκρουση με τον

καθένα που έχει πίστη στον Θεό και να του αλλάξει τις απόψεις επειδή τα δήθεν επιχειρήματα που έχει ακούγονται προσωρινά πάντα πιο δυνατά αλλά σε έναν πιστό που έχει αληθινή και με απόλυτα ειλικρινή γνώση δεν υπάρχει ποτε κανένα αποτέλεσμα παρά μόνο θλίψη για τον συνάνθρωπο του που βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση και εμμένει σε αυτήν με ανίσχυρα παραδείγματα και το χειρότερο ότι δεν θέλει να αλλάξει τον εαυτό του για το δικό του όφελος και μόνο κάτι που δυστυχώς δεν το καταλαβαίνει και είναι υπόλογος ακόμα και του ίδιου του εαυτού

. Σε τέτοιες περιπτώσεις να κανετε ομολογία της πίστης σας, να μην φοβάστε και να είστε αληθινοί και ακλόνητοι στην πίστη σας προς τον Θεό χωρίς να υποχωρήσετε σε οτιδήποτε προσπαθεί και θέλει να σας πολεμήσει για αυτό που πιστεύετε και αφήστε τον καθένα εφόσον έχει κάνει την επιλογή του να είναι σε αυτήν την κατάσταση εφόσον δεν μπορέσατε να κανετε κάτι που ίσως ένας πνευματικός πιο γνωστής από όλους εμάς πατέρα να μπορέσει να το κάνει για την σωτηρία του κάθε ανθρώπου.

Η πίστη θέλει ομολογία και δεν μπορούμε να πιστεύουμε και να ντρεπόμαστε για αυτό και να μην αντιδράμε όταν δεχόμαστε επίθεση κατά πρόσωπο για την πίστη μας στον τριαδικό Θεό την Υπεραγία Θεοτόκο τους Αγίους μας και ολόκληρη την θεότητα επειδή υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι και σε καμία περίπτωση όταν βλέπουμε κάτι τέτοιο δεν ασχολούμαστε περαιτέρω παρά μόνο διαφυλάττουμε την πίστη μας και συνεχίζουμε αδιάκοπα τον αγώνα για την σωτηρία της ψυχής μας.

6° Κεφάλαιο

ΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΧΕΣ

Ο λογισμός είναι το πιο συνδεδεμένο μέσο με τον ανθρώπινο νου και την κατάσταση με το πώς ενεργεί ο άνθρωπος στην πίστη του και την επικοινωνία του με τον Θεό σε κάθε περίπτωση. Ο λογισμός πρέπει να είναι καθαρός, πέρα από την καθαρή τη καρδιά πρέπει να έχουμε και καθαρό νου ώστε να μπορούμε να προσευχόμαστε νοερά και έμπρακτα για να να φτάσει η προσευχή μας στον Θεο για να έχει αποτέλεσμα η δέηση μας.

Η διατήρηση ενός καθαρού και ανεπηρεάστου λογισμού είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση για τον άνθρωπο γιατί συνεχεια εφόσον ζούμε στην κοσμική κοινωνία βαλλόμαστε από διάφορες επιρροές και σκέψεις που δεν μας αφήνουν να ειμαστε ήρεμοι και γαλήνιοι για να βιώσουμε μια χριστιανική προσωπική ύπαρξη και να έρθουμε σε αληθινή επικοινωνία με την θεότητα. Για αυτό πρέπει να αγωνιζόμαστε σκληρά και να μην αφήνουμε κανέναν λογισμό αρνητικό να μας επηρεάζει και να κυριαρχεί μέσα μας ώστε να μην μπορούμε ούτε αυτά που ποθεί η ψυχή μας να πράξουμε απέναντι στον Θεο με μια απλή ακόμα και μικρή αλλά πάντοτε ισχυρή προσευχή. Οφείλουμε να έχουμε πίστη και να διατηρήσουμε την πίστη μας να είναι απλή ώστε να έχει αποτέλεσμα προς τον μεγαλοδύναμο, μακρόθυμο και πολυελεο Θεο που πάντοτε ενεργεί την κατάλληλη στιγμή για την σωτηρία μας και πάντοτε εισακούει τις προσευχές μας για αυτό και δεν πρέπει να απελπιζόμαστε αλλά να κάνουμε με την άκρα ταπείνωση υπομονή μέχρι να γίνει το θέλημα Του προς εμάς.

Οι λογισμοί μας όμως δεν βάλλονται μόνο από τους άλλους ανθρώπους. Ο μέγιστος εχθρός και το ισχυρότερο πεδίο που μπορεί να ενεργήσει ο εχθρός αυτός στον άνθρωπο είναι ο λογισμός του και δεν είναι παρά ο Αντίχριστος. Εκεί βρίσκει πάτημα και χώρο με τόση σε εισαγωγικά δύναμη και πεισματική προσπάθεια για να φτάσει ακόμα και στο σημείο να μεταστρέψει τον άνθρωπο σε όλα και να τον καταστρέψει και όλως χέρως. Η αρνητική και κακιά δύναμη αυτή μπορεί να υπάρχει και μέσα σε έναν άνθρωπο ο οποίος έχει αποκτήσει και υπάρχει το δαιμόνιο μέσα του κι έτσι αν δεν ειμαστε σε επαγρύπνηση να μπορέσει να εισχωρήσει στην ύπαρξη μας και να συμβαίνουν πολλά και μεγάλα άσχημα γεγονότα στη ζωή μας τον εαυτό μας και την καθημερινή μας πορεία.

Η πιο δυνατή λύση για όλα αυτά είναι η μετάνοια η εξομολόγηση και η συνεχής και διαρκή επαφή με τον Θεό με την προσευχή και τον εκκλησιασμό και με τελική μορφή την ανάγνωση των ευχών είτε προσωπικά είτε με την βοήθεια του ιερέα εάν η περίπτωση είναι πολύ έντονη και χρίζει μεγάλης σημασίας. Τα τρία γνωστά όπλα κατά των αντικειμενικών αυτών δυνάμεων, έτσι λέγεται, είναι Ο Σταύρος ο αγιασμός και το θυμίαμα. Αυτά τα τρία φοβάται ο διαβολός και δεν μπορεί να υπάρχει σε κανέναν πιστό και σε κανένα σπιτικό χωρίς φυσικά να μην γίνει αναφορά στον αγιασμό και το ευχαίλιο που μπορούμε κατόπιν του ιερέως να κάνουμε όλοι στα σπίτια μας για να εξαληφθεί το κακό μαζί και με την προσωπική προσπάθεια και ανάγνωση των ευχών.

Η ευχή Κυριε Ιησού Χριστέ ελέησον με και το Δόξα τω Θεό πάντων ενέκεν έχει τόση ισχύ που όπου και όποτε το λεμε φεύγει κάθε τέτοια ενέργεια εις βάρος μας από τις αντικειμενικές δυνάμεις και είναι κατι σύντομο και τόσο ισχυρό προσωπικό << όπλο >> του ανθρώπου που απευθείας αισθάνεται με πίστη ότι κατι υπάρχει και εξαφανίζεται εκείνη την στιγμή

Και η απελπισία ακόμα είναι ένας ισχυρός και επιβλητικός λογισμός που δεν αφήνει τον άνθρωπο σε ησυχία καμία και τον καταρρακώνει για τα αμάρτημα που έχει κάνει ή για κάποιον άλλο λόγο για τον καθένα και το πρέπον είναι να συνεχίσουμε να υπάρχουμε και να αγωνιζόμαστε αγνοώντας την απελπισία και εναποθετώντας τα όλα στο χέρι του Θεού. Για αυτό αγαπητοί μου χρειάζεται πάντα να ειμαστε σε εγρήγορση, βαθιά ταπείνωση και προσευχόμενοι και να επαναπαυόμαστε μόνο σε τίποτα άλλο παρά στην ενέργεια του Θεού

7° Κεφάλαιο

Η ΚΑΤΑΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Η κατάρα που δίνεται απο έναν άνθρωπο σε έναν άλλον είναι μεγάλη υπόθεση. Και ποσό μάλλον όταν είναι απο συγγενικό πρόσωπο η πρόσωπο που ασχολείται και έχει τέτοια έμφυτα χαρακτηριστικά. Η κατάρα μπορεί να καταστρέψει και ολοσχερώς τη ζωή ενός ανθρώπου μεχρι και τον θάνατο. Είναι η χειρότερη μορφή κακιάς και τόσο φονική που μπορεί να συμβεί στον άνθρωπο που προέρχεται απο άλλους ανθρώπους. Ειδικά όταν η κατάρα έχει ρίζα την αδικία τότε μπορεί και να βρει έδαφος αλλά πάντα μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε γιατί πάνω απο όλα υπάρχει όχι μονο η ευχη αλλά γιατί πάνω απο όλα είναι ο Θεός.

Η κατάρα φεύγει προσωπικά με την ελεημοσύνη και την μετάνοια και την ταπείνωση. Όλα αυτά που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος πέρα απο την ανάγνωση των ευχών μεχρι το σημείο του εξορκισμού που αναλαμβάνουν οι ιερείς για την απαλλαγή και την σωτηρία του ανθρώπου με ισχυρότερη την θεία κοινωνία που εκβάλλει όλα τα κακά που υπάρχουν στον άνθρωπο ειδικά και όταν κοινωνήσει δεν μπορεί τιποτα να τον επηρεάσει αλλά η θεία κοινωνία απαιτεί όμως συχνότητα για να υπάρξει και αποτέλεσμα.

. Γιατι ακόμα και η γλωσσοφαγία και το μάτι, το οποίο αναγνωρίζεται απο την εκκλησία, ο φθόνος δηλαδή η κακή συναναστροφή με ανθρώπους εκτός Θεού αποτελούν και αυτά αντίθετες ευχές και μπορούν να προκαλέσουν οδυνηρές καταστασεις στη ζωή των ανθρώπων με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προχωρήσει σε τιποτα στη ζωή του.

Η πιο συχνή και επώδυνη και σε καθημερινή βάση κατάρα είναι η γκρίνια. Η γκρίνια για ότι κακοτοπιές μας συμβαίνουν η όχι η για κάτι που δεν θεωρείται αρεστό στον εαυτό μας και γενικότερα το ανικανοποίητο που έχουμε σε όλα τα θέματα. Για αυτό λοιπόν να μην αναρωτιόμαστε γιατί συμβαίνουν πολλές φορές διάφορες τέτοιες καταστασεις στη ζωή μας επώδυνες αλλά να ενδιαφερόμαστε να είναι αντιμετωπίσιμες και ένα δόξα τω θεώ αρκεί να είμαστε κοντά στον Θεό με όλα τα μέσα και πιστέψτε με τιποτα δεν είναι ικανό τότε να μας αγγίξει αλλά ούτε και να επηρεάσει σε οτιδήποτε τη ζωή μας.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΧΕΙ ΔΥΝΑΜΗ

Η προσευχή είναι το μέσω με το οποίο οι άνθρωποι έρχονται σε επικοινωνία με τον Θεό. Η προσευχή πρέπει να γίνεται κατανυκτικά με την απουσία κάθε λογισμού και με την σκέψη αφοσιωμένη στον Θεό. Την στιγμή που πραγματοποιείται η προσευχή πρέπει να έχουμε καθαρό νου και καθαρή ψυχή και να είμαστε τόσο συγκεντρωμένοι στην αίτηση και τη δέηση που κάνουμε ώστε να εισακουστεί και να εκπληρωθεί το αίτημα σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Όταν η προσευχη γίνεται θεάρεστα και όχι καθηντολογικα μπορεί ο άνθρωπος με την πίστη του να φτάσει τόσο κοντά στον Θεό και να εκπληρωθεί όχι μονο το αίτημα του αλλα να συμβεί και το θαύμα σε αυτό που αιτούμαστε εκείνη τη στιγμή. Η προσευχή πρέπει να εμπεριέχει φιλότιμο και αγαπη και όχι συμφέρον και οφείλει να γίνεται ήσυχα και με μετάνοια είτε είναι προσωπική είτε δια μέσω των παρακλήσεων.

Η θεάρεστη προσευχή μπορεί να φτάσει τον άνθρωπο σε ύψιστη επικοινωνία με τον Θεό και εκείνη τη στιγμή την αισθανόμαστε όταν έχουμε πίστη μέσα μας και ζητάμε να γίνει το αίτημα μας με απολυτη πίστη και αφοσίωση. Η προσευχή έχει δύναμη. Η μεγαλύτερη δύναμη είναι η προσευχή και το μέσο που επικοινωνούμε με τον Θεό για να διεκπαιρεωθεί το αίτημα που κάνουμε εκείνη τη στιγμή με απολυτη ενσυναίσθηση ότι μιλάμε στον Θεό και αιτούμαστε με απολυτη πιστη αυτό που ζητάμε.

Μονο με αυτόν τον τροπο η προσευχή ακούγεται και εισακούεται στον παντοδύναμο Θεό με την απολυτη αφοσίωση και αγαπη και όση καθαρότητα έχουμε μέσα μας είτε πρόκειται για προσωπική προσευχη είτε για συλλογική πρόσευχη είτε και για τη νοερά προσευχή που έχει τόση δύναμη

. Είναι το μέσο με το οποίο εκπληρώνεται το αίτημα που θέλουμε και το μέσο παλι που ερχόμαστε σε επαφή με τον Θεό σε κάθε εύκολη η δύσκολη περίσταση της ζωής μας και σε οποία κατάσταση και εάν βρισκόμαστε πάντοτε να καταφεύγουμε στην προσευχή για να έχουμε κατόπιν την δικαίωση. Ειδικά όταν προσευχόμαστε οπουδήποτε η ενώπιω των εικόνων ποσο μαλλον μέσα στην εκκλησία και φτάνουμε και στο σημείο να κάνουμε και τάματα ώστε να πληρωθεί η προσευχή.

9° Κεφάλαιο

Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Η αχαριστία η αδικία και όλα τα παρεμφερή αμαρτήματα προς τον άνθρωπο από άλλους ανθρώπους μαζεύουν οργή Θεού και ποσό μάλλον η βλασφημία προς τον Θεό. Οι άνθρωποι συχνά βλασφημούνε από κάποια ανυπόστατη η μη κατάσταση που υπάρχει μέσα τους η την βιώνουν απέναντι στο Θεό βρίζοντας τα θεία που μεγαλύτερη αμαρτία από αυτήν δεν υπάρχει και έρχεται μια τιμωρία στην ζωή τους και τους πάνε όλα στραβά με συνεχείς αναποδιές σε όλα και η ζωή τους βάλλεται τόσο πολύ που τιποτα από ότι κάνουν δεν αποφέρει εύλογο αποτέλεσμα

. Οι άνθρωποι αυτοί όμως έχουν τόση πολύ οργή μέσα τους που την βγάζουν και επάνω σε άλλους ανθρώπους. Και αυτό γίνεται με τον χειρότερο τρόπο με την βία τον εκβιασμό την εξύβριση την κακοποίηση του προσώπου του άλλου την προσβολή στην ύπαρξη του και έτσι γίνεται μεγάλο κακό στον άνθρωπο. Αυτό είναι οργή και πολύ διαφορετικό από τον θυμό και πολλές φορές συνοδεύεται από δαιμόνιο που έχει μέσα του αυτός ο άνθρωπος και συνεχώς ενοχλείτε και αντιδράει εναντίον και των άλλων ανθρώπων στη ζωή του.

Για να εκβάλλει μια τέτοια κατασταση αυτό συμβαίνει μονο με το να έρθει σε κοινωνία συγχωρέση, μετάνοια και προσευχή και κυρίως ταπείνωση προς τον Θεό τον σώζει χωρίς να κακοποιεί και τη ζωή των άλλων. Για να μην υπαρχει η οργή πρεπει να υπαρχει σύνεση προσοχή και αγαπη προς τους άλλους και προς τον εαυτό μας για να πάψουν να υπάρχουν αυτα τα φαινόμενα γιατι ουσιαστικά η οργή κατα του Θεού και εναντίον των ανθρώπων αποδεικνύει έναν άνθρωπο κενό στην ψυχή του χωρίς συναισθήματα ο οποίος πάσχει πνευματικά νοητικά και σωματικά και ειναι μια καταστροφή για το προσωπικό του και το κοινωνικό σύνολο

. Οι άνθρωποι αυτοί χρειάζονται βοήθεια αρκεί να έχουν τη θέληση να διορθωθούν και με κάποιον τροπο να έρθουν στον δρομο του Θεού και να απαλλαχτούν απο ολα αυτα τα δαιμονικά στοιχεία γιατι δεν ειναι τιποτα αλλο και να πάψουν να ειναι ασθενείς της ψυχης τους ενάντια Θεού και ανθρώπων ώστε να αγωνιστούν πολύ για τη σωτηρία της ψυχης τους και να αποκτήσουν ζωή ερχόμενοι σε κοινωνία με τον Θεό και να γίνουν χρήσιμοι και πάνω από ολα να βάλουν αγαπη Θεού μεσα τους για τον Θεό και τον συνάνθρωπο και να βοηθούν και να αγαπούν τον κόσμο και όχι να στρέφονται πάντα εναντίον ούτε στον Θεό ούτε στον άνθρωπο

. Ολα κρίνονται σε αυτη την επίγεια ζωή αλλα τουλάχιστον να προσπαθήσουμε να απέχουμε απο ολα αυτα με τη βοήθεια του Θεού και να γίνουμε αληθινοί και ενάρετοι άνθρωποι για τη ζωή όλων μας Γιατι τίποτα άλλο σημαντικότερο υπάρχει από την σωτηρία της ψυχης μας .

10° Κεφάλαιο

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ο εκκλησιασμός είναι απαραίτητος για τον πιστό και οφείλει να γίνεται συχνά και κάθε Κυριακή. Οι πιστοί όταν προσέρχονται μέσα

στην εκκλησία οφείλουν να είναι κατανυκτικοί ενάρετοι και προσεκτικοί. Να συμμετέχουν στα άχραντα μυστήρια και να βρίσκονται εκεί προσευχόμενοι με αγάπη και αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον.

Στην εκκλησία οι πιστοί πρέπει να έχουν και να κάνουν υπακοή να ασπαστούν τις εικόνες να ακούσουν το ευαγγέλιο και τις προσευχές κατά τον εκκλησιασμό προσευχόμενοι για καθετι που καλύπτει τον καθένα και έχει μέσα στην ψυχή του και για τους ζώντες άλλο και πιο πολύ για τους κεκοιμημένους

Η δρομολόγηση μέσα στην εκκλησία πρέπει να είναι ορθή και η συμμετοχή στη θεία λειτουργία σωστή με κανέναν λογισμό ενάντια του πλησίον και εκείνη τη στιγμή και οποιουδήποτε προσώπου βρίσκεται μέσα σε αυτήν.

Η εκκλησία είναι η κοινωνία των πιστών και η εκκλησία ο οίκος του Θεού και δεν αποτελεί σημείο επίδειξης η σχολίων αλλά τόπος λατρείας και προσευχής. Η ψυχή του ανθρώπου έχει μεγάλη ανάγκη τον εκκλησιασμό και την προσευχή και αυτό είναι που πρέπει να συμβαίνει μέσα στην εκκλησία από τον κάθε πιστό σε κοινωνία με τον υπόλοιπο κόσμο.

Η συμμετοχή μας σε έναν σωστο εκκλησιασμό θέλει προσπάθεια αυτοσυγκράτηση και ανιδιοτέλεια με αφοσίωση πλήρη και προσευχή από την αρχή μέχρι και το τέλος του εκκλησιασμού με αποτελέσματα να αποκομίσουμε κατι να έρθουμε σε κοινωνία με τον Θεό και τους ανθρώπους και να βελτιώσουμε τον εαυτό μας να ενισχύσουμε την πίστη μας και συνάμα τον αγώνα μας.

Όλα τα προαναφερθέντα μονο με έναν σωστο εκκλησιασμό μπορούμε να τα αποκομίσουμε και να πάρουμε την ευλογία για ακόμη μια φορά ώστε να πορευθούμε κατόπιν πιο θεάρεστα μέσα στην κοινωνία που υπάρχουμε καθημερινά με πίστη προσευχή και ανιδιοτέλεια

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Η εξομολόγηση είναι η κάθαρση των αμαρτιών μας η συγχώρεση από τον Θεό δια μέσω του εκπροσώπου του Θεού κατά την διαδικασία αυτής που δεν είναι άλλος από τον πνευματικό μας. Ο κάθε πιστός οφείλει να έχει έναν δικό του πνευματικό και αν και ακούγεται κάπως απόλυτο αναφέρεται γιατί είναι πιο εύκολο κάθε φορά που τον επισκέπτεται να συνεχίζει την αναφορά της πορείας των αμαρτιών του κι έτσι να μη χρειάζεται κάθε φορά να αναφέρει το ιστορικό του κάτι που είναι προς όφελος του με αποτέλεσμα να εξοικειώνεται με τον πνευματικό του ο οποίος είναι κοντά του πάντοτε και πολλές φορές με προορατικό χάρισμα και είναι σε θέση να κατανοήσει να ακούσει τα αμαρτήματα και να δώσει με τον κανόνα εάν χρειαστεί ή όχι την άφεση των αμαρτιών του.

Με αυτόν τον τρόπο ο άνθρωπος ταπεινώνεται δια μέσω του ανθρώπου (του πνευματικού) στον μεγαλοδύναμο Θεό και έρχεται σε απόλυτη ταπείνωση με αποτέλεσμα να πετάξει από επάνω του όλο το βάρος της αμαρτίας και να συνεχίσει μια ορθότερη πορεία ευεργετική για αυτόν και τον συνάνθρωπο του

. Δεν είναι όμως και λίγοι αυτοί που αντιδρούν και διαμαρτύρονται και δεν εξομολογούνται ποτέ γιατί επικαλούνται και την ιδέα ότι πχ εγώ τα λέω απ ευθείας στον Θεό μόνος μου ή γιατί να μάθει ένας άλλος άνθρωπος τα δικά μου εντός εισαγωγικών και εκτός αν θέλετε μυστικά γιατί η ταπείνωση είναι δύσκολη και χρίζει άκρας ταπείνωσης. Αυτό είναι το μέγα σφάλμα λοιπόν αυτών των ανθρώπων γιατί έτσι δεν ωφελούνται ποτέ της θείας χαρής και το μοναδικό αποτέλεσμα είναι ότι όλη αυτό είναι εις βάρος τους διότι δεν παραδέχονται και πολλές φορές δεν

αντιλαμβάνονται την αμαρτία γιατί έχει γίνει τρόπος ζωής και αποφεύγουν να δουλέψουν για την σωτηρία της ψυχής τους. Αυτό όμως δεν είναι η λύση

. Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα όταν κάποιος είναι ασθενής γιατί και πνευματικά ως αμαρτωλοί ασθενείς είμαστε πηγαίνει στον γιατρό δεν έχει την φωτογραφία του γιατρού και διηγείται την ασθένεια του για να γιατρευτεί όποτε είναι αυτονόητο ότι και όταν η ίδια η ψυχή αμαρτάνει γιατί ολοι άμαρτανουμε είτε με την παραμικρή σκέψη είτε με την πράξη και τα αμαρτήματα είναι σε μέγεθος είτε πολύ μικρά είτε οδυνηρά πολλές φορές και ναι πρέπει γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να σωθεί η ψυχή μας και να τρέξουμε στον πνευματικό μας πατέρα που με την χάρη του Θεού μόνο μπορεί και έχει τη δικαιοδοσία να δώσει την προαναφερόμενη και γνωστή σε όλους μας άφεση των αμαρτιών μας.

Να αναφέρουμε επίσης ότι η εξομολόγηση, μια σωστή και ειλικρινής εξομολόγηση που γίνεται για να σωθούμε εμείς οι ίδιοι και δεν το κάνουμε ούτε για κάποιον άλλον ούτε αφορά καθήκον και κάποια προσταγή από την ορθόδοξη χριστιανική εκκλησία παρά μόνο το τονίζω για την δίκη μας σωτηρία πρέπει να γίνεται απλά και αληθινά γιατί εκείνη τη στιγμή είναι παρών ο Θεός και απολογούμαστε σε Αυτόν μέσω του εκπροσώπου του Θεού.

Αξιοσημείωτο είναι να παρατεθεί εδώ ένας γνώμονας που σχετίζεται άμεσα με την εξομολόγηση για οποίον πήγαινε για πρώτη φορά είτε για εμάς τους ίδιους που πολλές φορές μπερδευόμαστε και δεν μπορούμε να πούμε τα πράγματα με μια σειρά ανεξάρτητα από την παρέμβαση πάντα πνευματική του πνευματικού μας. Αυτός ο γνώμονας λοιπόν είναι τα αμαρτήματα μας που χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες τα αμαρτήματα πρώτα προς τον Θεό τα αμαρτήματα όρος τους συνανθρώπους μας και τα αμαρτήματα προς τον ίδιο μας τον εαυτό και θεωρώ ότι είναι ένα καλό ξεκίνημα γιατί και εγώ κάπως έτσι άρχισα ώστε να καταφέρω να μάθω εντέλει και σε αυτήν την ηλικία τον σωστό τρόπο για μια σωστή εξομολόγηση

ΕΓΓΑΜΟΣ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ

Ο έγγαμος βίος είναι η ένωση ενώπιον του Θεού ενός άντρα και μιας γυναίκας με τα δεσμά του γάμου στην εκκλησία με απώτερο σκοπό την απόκτηση των απογόνων. Ο προορισμός του ανθρώπου είναι η οικογένεια και δεν υπάρχει τίποτα όπως έχουμε προαναφέρει σε άλλο κεφάλαιο από την οικογένεια γιατί έτσι διαμορφώνεται και υπάρχει η χριστιανική κοινωνία. Κάποιοι σε αντίθεση όμως με τον έγγαμο βίο που προϋποθέτει την απολυτή αφοσίωση μεταξύ των συζύγων και την δημιουργία ολοκληρωμένης οικογένειας έπιλεγουν τον μοναχισμό.

Τι είναι όμως ο μοναχισμός; (Σε παράθεση με τον έγγαμο βίο)Ο μοναχισμός είναι μια διαφορετική κατάσταση που καταρχήν ο άνθρωπος αποφασίζει να αφήσει την κοσμική ζωή και τα εγκόσμια και να αφοσιωθεί και να αφιερώσει τη ζωή του στον Θεό έχοντας πια μια διαφορετική λειτουργική ζωή

. Όσοι επιλέγουν τον ασκητικό βίο ακολουθούν μια διαδικασία προσαρμογής και δοκιμής έως ότου είναι έτοιμοι να οριστούν μοναχοί σε ανδρικό ή γυναικείο κοιτώνα όπου κατόπιν γίνεται η τέλεση της κουρας που με την έλευση της καθίστανται μοναχοι πλέον ακόμα και με την αλλαγή του επίγειου ονοματος τους. Είναι μια συγκλονιστική εντός πάντα της εκκλησίας ιερή τέλεση και σε μια συγκεκριμένη έχω παρευρεθεί και συγγενικού μου προσώπου που μόνο δεος και συγκίνηση προκαλείται από το θαυμαστό αυτό γεγονός.

Ο μοναχισμος είναι μια δύσκολη απόφαση μια απόφαση ζωής για τον άνθρωπο και να σημειωθεί ότι έχει παρά πολλά καθήκοντα στη. ιερά μόνη πέραν της απολυτής πιστης και αφοσίωσης στα θεία δρώμενα. Ο

μόναχισμος αποτελεί το αντίθετο του έγγαμου βίου που είναι ο προορισμός του ανθρώπου που βρίσκεται μέσα στον κόσμο με σκοπό την δημιουργία οικογένειας και κατόπιν των απογόνων ώστε να φτάσει στην ολοκλήρωση διότι μετά βρίσκεται στην μοναχικότητα την αβεβαιότητα και την απελπισία σε πολλές περιπτώσεις όσον αφορά το αρνητικό κομμάτι παρόλα αυτά με την ελεύθερη βούληση που έχουμε από τον Θεό πολλοί άνθρωποι δεν φτάνουν στον έγγαμο βίο και δεν σημαίνει ότι θα ακολουθήσουν την ασκητική ζωή αλλά είναι και αυτή μια επερχόμενη κατάσταση της ζωής.

Το σημαντικότερο όμως είναι ο καθένας από εμάς να αγωνίζεται με αγάπη Χριστού για τον εαυτό του να μην εγκαταλείπει τον Θεό φτανοντας έτσι στην απελπισία και να έχει μια αξιόλογη ζωή σε μια σειρά πραγμάτων. Σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα ο καθένας από όλους εμάς είναι όταν βαδίζει στον δρόμο του Θεού μπορεί με την προσπάθεια του να ζήσει ενάρετα και να αγωνιστεί για την σωτηρία της ψυχής του και των άλλων γιατί η προσευχή και ο διαρκής αγώνας που κάνουμε όλοι μας καθημερινά είναι σημεία αναφοράς για την πορεία της ζωής μας.

